

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ
บริเวณหาดแม่พิมพ์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ศรินภา จำรูญ

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ อ.แกลง จ.ระยอง สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของหลาย ๆ ท่านที่ช่วยอนุเคราะห์ให้ความร่วมมือให้ความช่วยเหลือด้วยดีจนสำเร็จลุล่วง ทั้งนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ เตียววิเศษศ อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ซึ่งได้สละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อเสนอแนะอันทรงคุณประโยชน์มหาศาล ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

การศึกษานี้คงจะสำเร็จลุล่วงไม่ได้หากขาดความร่วมมือจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ที่ได้เสียสละเวลาในการช่วยตอบแบบสอบถาม กระทั่งได้ข้อมูลครบถ้วนและขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเขต 4 จังหวัดระยอง จันทบุรี ที่ได้กรุณาเอื้อเฟื้อข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ศรินภา จำรูญ

ชื่อปัญหาพิเศษ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และ บริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ อำเภอลำปาง จังหวัดระยอง
ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ	ศิริรณภา จำรูญ
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทั่วไป)
ปีการศึกษา	2547

บทคัดย่อ

การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ อำเภอลำปาง จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์เป็นครั้งแรกกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์แล้ว ต่อ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านร้านอาหาร และด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ในช่วงเดือนสิงหาคม 2547 จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้นักท่องเที่ยวตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ณ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์

ผลการศึกษารูป พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อด้านสถานที่ท่องเที่ยวในภาพรวมในระดับพอใช้ โดยนักท่องเที่ยวเห็นว่าสถานที่จอดรถมีความเพียงพอมากที่สุด ด้านร้านอาหาร นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในภาพรวมในระดับดี โดยเห็นว่าร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์นั้นมีความเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในภาพรวมในระดับพอใช้ โดยเห็นว่าด้านการบริการห้องน้ำ อ่างน้ำจืดมีความเพียงพอมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์เป็นครั้งแรกกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์แล้วพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์แล้วมีความคิดเห็นต่อด้านสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์เป็นครั้งแรก

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
สารบัญ	๑
สารบัญตาราง	๗

บทที่

... 1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
	ขอบเขตของการศึกษา	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2	แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
	แนวคิดเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยว.....	5
	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ว่าด้วยเรื่องการท่องเที่ยว.....	11
	นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2546-2549.....	14
	แผนพัฒนาชายฝั่งทะเลจังหวัดระยอง	16
	สถานที่ท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์.....	17
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
	วิธีการศึกษา	23
	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	24
	วิธีการเก็บข้อมูล.....	25
	ระยะเวลาการเก็บข้อมูล.....	25

สารบัญ(ต่อ)

บทที่

หน้า

....	วิธีวิเคราะห์.....	25
4	ผลการศึกษา.....	26
	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	26
	ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณหาดแม่พิมพ์.....	31
	ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ชายหาดแม่พิมพ์เป็นครั้งแรกกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวชายหาด แม่พิมพ์แล้ว	38
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
	สรุปผลการศึกษา	39
	อภิปรายผล.....	41
	ข้อเสนอแนะ	43
	บรรณานุกรม	45
	ภาคผนวก.....	48
	ประวัติย่อของผู้เขียนปัญหาพิเศษ	52

สารบัญญัตราสาร

ตารางที่

	หน้า
1 สถิตินักท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ พ.ศ. 2539-2546	19
2 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลาเนา	26
3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว	27
4 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับในการเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์	27
.... 5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว	28
6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยว	28
7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพาหนะในการเดินทาง	28
8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแรงจูงใจในการเดินทาง	29
9 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความประทับใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว	30
10 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อด้านสถานที่ท่องเที่ยว ชายหาดแม่พิมพ์	31
11 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อด้านร้านอาหาร บริเวณชายหาดแม่พิมพ์	32
12 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์	33
13 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น	34
14 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการพัฒนา ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น	36
16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร บริการท่องเที่ยวอื่น ๆ จำแนกตามครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว	38

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การท่องเที่ยวของไทยได้เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2467 โดยพระบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชร อัครโยธิน พระองค์ให้ความสนพระทัยในการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก พระองค์ทรงทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทยให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก และการท่องเที่ยวไทยยังได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในสมัยของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยได้จัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งพัฒนาและสร้างภาพพจน์ที่ดีแก่ประเทศไทย (ศรัณยู วรากุลวิทย์, 2546, หน้า 275) การท่องเที่ยวจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้การเดินทางไปสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ย่อมเกิดผลผลิตสินค้าและบริการ ก่อให้เกิดรายได้จากการซื้อขายสินค้าและบริการทำให้เกิดการหมุนเวียนของกระแสเงินในทุกระดับสังคมและสร้างรายได้ให้กับประเทศ จากสถิติรายได้ของประเทศไทย นับว่าการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้เป็นอันดับ 1 มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2539, หน้า 8) ซึ่งการเดินทางท่องเที่ยวนับว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ เพราะการท่องเที่ยวเป็นประสบการณ์ของชีวิตที่ช่วยให้มนุษย์มีความแตกต่างกันด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม การท่องเที่ยวยังเป็นการพักผ่อนเพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนวุ่นวายในชีวิตประจำวัน โดยปกติแล้วคนเราต้องการปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิตซึ่งเป็นปัจจัยทางกายภาพที่ช่วยให้คนเราดำรงชีวิตอยู่ได้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่ 5 ที่ช่วยบำรุงสุขภาพร่างกาย ช่วยผ่อนคลายความเครียด คนจึงหันมาให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวมากขึ้น สังเกตได้จากสถิตินักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอัตราเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี โดยเพิ่มขึ้นจาก 51.68 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2541 เป็น 65.10 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2546 (สถิตินักท่องเที่ยว, ออนไลน์, 2546) จะเห็นได้ว่าภายในเวลา 6 ปี จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นกว่า 14 ล้านคน ซึ่งอัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวอันเนื่องมาจากสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทยมีความหลากหลายทางด้านธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ภูเขา น้ำตก ป่าไม้ ทะเลและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวมีลักษณะเฉพาะ ประเพณี วัฒนธรรมที่แตกต่างกันตามพื้นที่ของประเทศ ที่สำคัญ สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยสามารถท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาล เช่น ในฤดูฝน นักท่องเที่ยวนิยมท่องเที่ยวที่น้ำตกและทำกิจกรรมล่องแก่ง ฤดูร้อนนิยมท่องเที่ยวชายหาด

ชายทะเล ฤดูหนาวนิยมท่องเที่ยว ยอดเขา ยอดภู ดอยต่าง ๆ ซึ่งความได้เปรียบเหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้น

จังหวัดระยองเป็นเมืองท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันออกที่ได้รับการขนานนามให้เป็นเมืองกีวีศรีรัตนโกสินทร์ “สุนทรภู่” ผู้แต่งวรรณกรรม ร้อยแก้วและร้อยกรองมากมาย เช่น งานร้อยแก้วชิ้นเอกของท่านเรื่องพระอภัยมณี โดยสถานที่ต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในเรื่องพระอภัยมณีนั้นมีจริง เช่น เกาะแก้วพิสดารในเรื่องพระอภัยมณี คือ เกาะเสม็ดที่มีความสวยงาม เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวอันเนื่องมาจากความสวยงามของธรรมชาติบนเกาะและระยะเวลาการเดินทางใช้เวลา น้อย จังหวัดระยองยังเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลและแหล่งปลูกผลไม้เมืองร้อนที่มีคุณภาพ ได้แก่ เงาะ ทุเรียน มังคุด ผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นชื่อของระยองเหมาะสำหรับซื้อเป็นของฝาก คือ น้ำปลา นอกจากนี้จังหวัดระยองเป็นที่ตั้งของโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก (eastern seaboard) ซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจังหวัดระยองจึงเป็นจุดมุ่งหมายของนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนโดยมีข้อจำกัดด้านเวลา เพราะการเดินทางที่สะดวก เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อน และสัมผัสกับความงามของธรรมชาติ อย่างแท้จริง

ชายทะเลเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว หาดแม่พิมพ์หรือแหลมแม่พิมพ์เป็นหาดที่มีความสวยงามและมีชื่อเสียงที่สุดในจังหวัดระยอง ความยาวชายหาด 2 กิโลเมตร ชายหาดมีลักษณะเด่น คือ เป็นหาดที่มีทรายสีขาวและละเอียด น้ำทะเลใส ชายหาดมีความลึกไม่มาก เหมาะสำหรับเล่นน้ำและเล่นกิจกรรมทางน้ำ เหมาะสำหรับการพักผ่อนของครอบครัว ตลอดความยาวของชายหาด มีร้านอาหารไว้คอยบริการนักท่องเที่ยว ด้วยเหตุผลดังกล่าวหาดแม่พิมพ์จึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวให้ความนิยมมาท่องเที่ยวในวันหยุดพักผ่อนอย่างไรก็ตามสภาพชายหาดแม่พิมพ์ในปัจจุบันต้องการการพัฒนาในหลายด้าน เช่น ด้านความสะอาด ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ป้ายบอกข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ส่วนในด้านร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวต้องการการพัฒนาด้วยเช่นกัน สืบเนื่องมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี จากปี 2545 มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ 250,000 คนและเพิ่มขึ้นเป็น 255,849 คนในปี 2546 จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นทำให้ต้องมีการพัฒนาด้านต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาเพื่อให้สามารถรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากยังไม่มีการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อเรื่องดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาในเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ เพื่อทราบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว และนำมาปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว ตลอดจนร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ จังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อบริการ ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ จังหวัดระยอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวครั้งแรกกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ทำการศึกษา ณ ชายหาดแม่พิมพ์ จ.ระยอง
2. ขอบเขตด้านเวลา ทำการศึกษาช่วงเดือนสิงหาคม เนื่องจากเป็นช่วงที่คลื่นลมสงบ จึงมีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวจำนวนมาก
3. ขอบเขตด้านประชากร ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดแม่พิมพ์ ทั้งที่เดินทางไปเข้าเย็นกลับ และพักค้างคืน
4. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 4.1 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น
 - ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว
 - ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในการเล่นน้ำและทำกิจกรรมทางน้ำ
 - ความเพียงพอของป้ายบอกข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว
 - ความเพียงพอของสถานที่จอดรถ
 - 4.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการร้านอาหารแบ่งออกเป็น
 - ความเหมาะสมของราคาอาหาร
 - ผู้ให้บริการ
 - คุณภาพของอาหาร
 - ความเพียงพอของร้านอาหาร
 - 4.3 ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ
 - บริการห้องน้ำ อ่างน้ำจืด
 - บริการเตียงผ้าใบ

- บริการกิจกรรมทางน้ำ ได้แก่ บานาน่าโบ๊ท, เซ้าห่วงยาง, บริการเรือนำเที่ยว, เจ็ทสกี

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาพักผ่อน และทำกิจกรรมบริเวณชายหาดแม่พิมพ์

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่แสดงออกชัดเจนต่อประสบการณ์ที่ได้พบและได้รับที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์

บริการท่องเที่ยวอื่น ๆ หมายถึง การให้ความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ บริการห้องน้ำ อาบน้ำจืด บริการเรือนำเที่ยว บริการเตียงผ้าใบ บริการเรือบานาน่าโบ๊ท บริการเซ้าห่วงยาง บริการเรือเจ็ทสกี

สถานที่ท่องเที่ยว หมายถึง พื้นที่ที่เป็นจุดนัดพบทางการท่องเที่ยวสำหรับพักผ่อนทำกิจกรรมบริเวณชายหาดแม่พิมพ์

ร้านอาหาร หมายถึง สถานที่ปรุงและประกอบอาหารจำหน่ายอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์

ผู้ประกอบการร้านอาหาร หมายถึง ผู้ให้บริการด้านการปรุงอาหารและพนักงานให้บริการในร้านอาหาร

กิจกรรมทางน้ำ หมายถึง การกระทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เช่น การเล่นบานาน่าโบ๊ท, กีฬาทางน้ำต่าง ๆ บริการเซ้าห่วงยาง บริการเรือนำเที่ยว เจ็ทสกี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยว ในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและการบริการร้านอาหาร บริการท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการศึกษาวิจัยในประเด็นการท่องเที่ยวต่อไป

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ จ.ระยอง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัย

ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยมีเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยว
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ว่าด้วยเรื่องการท่องเที่ยว
3. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546 – 2549
4. แผนพัฒนาฝั่งทะเลจังหวัดระยอง
5. สถานที่ท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยว

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (tourism industry) ประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงได้แก่ ธุรกิจด้านการขนส่ง ธุรกิจด้านที่พักและร้านอาหาร ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจการค้าของที่ระลึก ธุรกิจเหล่านี้ขายบริการให้แก่นักท่องเที่ยวโดยตรง และยังมีธุรกิจเกี่ยวข้องทางอ้อม เช่น การผลิตสินค้าเกษตรกรรม การผลิตสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้าน (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544, หน้า 88)

1. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1.1 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้ในรูปของเงินตราต่างประเทศมากเป็นอันดับ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากสินค้าออกอื่น ๆ นอกจากนี้รายรับสุทธิในรูปของเงินตราต่างประเทศจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังมีส่วนช่วยให้ดุลชำระเงินของประเทศดีขึ้น

1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวจะมีผลทบทวีคูณในการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่าทวีกว่าสองเท่าตัว

1.3 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการหมุนเวียน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค เมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวในชนบท การพัฒนาความเจริญก็จะไปถึงภูมิภาคนั้น ๆ ก่อให้เกิดการสร้างสรรคสิ่งใหม่ ๆ ในท้องถิ่น เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้า สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีผู้ลงในหลาย ๆ รูปแบบ ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างกว้างขวางเป็นการสร้างรายได้สู่ประชาชนอย่างแท้จริง

1.4 การท่องเที่ยวมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำเอาทรัพยากรของประเทศ โดยเฉพาะของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในอัตราที่สูง ในรูปของการผลิตสินค้าพื้นเมือง และสินค้าของที่ระลึก ตลอดจนการบริการในท้องถิ่นนั้น ๆ

1.5 การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่สิ้นเปลืองวัตถุดิบ ผลผลิตขายได้ตลอดเวลาแล้วแต่ความเหมาะสมและความสามารถของผู้ขาย

1.6 การท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตเป็นวงจรมูลเงินภายในประเทศ ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นการลดการว่างงานลง ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้รัฐบาลได้รับรายได้ในรูปของภาษีอากรประเภทต่าง ๆ

2. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคม

2.1 การท่องเที่ยวมีส่วนในการส่งเสริม ความสัมพันธ์ของมนุษยชาติ ก่อให้เกิดสันติภาพ ความเป็นมิตรไมตรีและความเข้าใจอันดี ระหว่างเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน

2.2 การท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญทางสังคมให้เกิดแก่ท้องถิ่น ทำให้มีการก่อสร้างสิ่งใหม่ ๆ มีการลงทุนทางด้านการผลิตเพื่อรองรับการบริการแก่ผู้มาเยือนท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีรายได้จากการมีงานทำ จึงทำให้อยู่ดีกินดีมีความสุขโดยทั่วกัน

2.3 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความสำนึก และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการรักษาเอกลักษณ์ของชาติ ก่อให้เกิดความรู้สึกหวงแหนและรักผืนแผ่นดินที่อยู่อาศัยของตน

2.4 การท่องเที่ยวช่วยขจัดปัญหาความแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบท ช่วยขจัดปัญหาการหลังไหลและเคลื่อนย้ายเข้ามาหางานทำหรือเสียดังในเมืองของประชาชนในชนบท

2.5 การท่องเที่ยวช่วยให้ประชาชนในชนบทรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์รู้จักใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตและประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ ในรูปของสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกไว้สำหรับขายผู้มาเยือน เป็นการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวเพิ่มขึ้น

3. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อการเมือง

3.1 การเดินทางท่องเที่ยวก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความมั่นคงปลอดภัย เพราะการที่นักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางไปเยือนที่ใด ที่นั้นต้องมีความปลอดภัยเพียงพอ

3.2 การท่องเที่ยวเป็นวิถีทางที่มนุษย์ต่างสังคมจะได้พบปะรู้จักกันทำความเข้าใจกัน การเดินทางไปมาหาสู่กันภายในประเทศทำให้ได้รู้จัก คู่้นเคย รู้ปัญหา พึ่งพาอาศัยกัน เป็นการสร้างความรักสามัคคีสมานฉันท์ของคนในชาติ ในทำนองเดียวกัน การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศจะเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เสริมสร้างความเข้าใจอันดี ที่จะนำไปสู่ความเป็นเพื่อนร่วมโลกที่จะช่วยสร้างสรรค์สัมพันธ์ไมตรีและความสันติสุขในโลก

คุณประโยชน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (The benefits of tourism industry)

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศเป็นอย่างมาก นับตั้งแต่ประเทศไทยได้ให้ความสนใจในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ก็ได้ก่อประโยชน์ให้แก่ประเทศอย่างมหาศาล เป็นรูปธรรมที่มองเห็นได้อย่างแจ่มชัด และสามารถปฏิบัติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล เป็นคุณประโยชน์ 10 ประการ ดังนี้ (ปรีชา แดงโรจน์, 2541, หน้า 127)

1. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้กลายเป็นรายได้ลำดับที่ 1 ของประเทศ เมื่อเทียบกับรายได้จากสินค้าส่งออกประเภทอื่น ๆ
2. รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้มาในรูปของเงินตราต่างประเทศนี้ มีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพ ให้กับดุลยภาพชำระเงิน และมีส่วนแก้ไขการขาดดุลในด้านอื่น ๆ
3. รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นรายได้ที่กระจายไปสู่ประชากรอย่างกว้างขวาง เป็นการสร้างงานสร้างอาชีพแก่คนทุกประเภท ทั้งทางตรง ได้แก่ บริษัทนำเที่ยว โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหารของที่ระลึก มัคคุเทศก์ ส่วนทางอ้อมได้แก่ การทำหัตถกรรมพื้นบ้าน เกษตรกรและผู้ใช้แรงงาน
4. การท่องเที่ยวมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิต และการนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปที่ใดก็จะต้องจับจ่ายใช้สอย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่พัก อาหารการกิน ชื้อของ ทำให้เกิดการผลิตรอบวงจรเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ
5. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ยังไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย ผู้บริโภค (นักท่องเที่ยว) โดยส่วนรวมจะมีเพิ่มมากขึ้นทุกปี เพราะประชากรโลกจะเพิ่มจำนวนขึ้นตลอดเวลา ในขณะที่พัฒนาการด้านการขนส่งสะดวกและรวดเร็วขึ้น โอกาสที่จะมีการเดินทางย่อมจะมีมากเป็นเงาตามตัว จึงทำให้นักท่องเที่ยวทุกระดับชั้นมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

6. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัดในเรื่องการผลิต เพราะไม่ต้องพึ่งดินฟ้า อากาศเหมือนการเกษตรอื่น ๆ ผลผลิตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เสนอขายให้แก่นักท่องเที่ยว คือ ความสวยงามของธรรมชาติ สิ่งที่มีมนุษย์จรโลงสร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งปลูกสร้างที่วิจิตรงดงาม ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีที่สืบสานมายาวนาน ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ผลผลิตเหล่านี้ย่อมจะอยู่อย่างคงทน หากเราเพียงจะอนุรักษ์ไว้เท่านั้น

7. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะช่วยสนับสนุนฟื้นฟูอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว สังคมไทยเป็นสังคมของชาติเก่าแก่ที่สั่งสมและสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมมาไว้ช้านาน ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีที่จะนำเสนอเผยแพร่ โดยการฟื้นฟูและอนุรักษ์ไว้

8. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง ในเรื่องการลงทุนมีผลในการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอีกด้วย

9. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนช่วยส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น ท้องถิ่นใดที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ท้องถิ่นนั้นย่อมจะได้รับการเสริมสร้างด้านความปลอดภัยและความมั่นคงด้วย

10. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนช่วยเสริมสร้างสัมพันธไมตรี และความเข้าใจของประชาชาติทั้งหมด อันจะเป็นหนทางที่จะนำไปสู่สันติภาพของโลกในที่สุด

กรอบและแนวทางในการจัดพื้นที่ท่องเที่ยว

ในการดำเนินการเพื่อให้เกิดการจัดการต่อพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมให้มีการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าและประหยัด รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนหล่อหลอมค่านิยมในทางที่ดีร่วมกันในระบบรวมของสังคม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการจัดการพื้นที่อย่างยั่งยืนจึงมีการจัดกรอบและแนวทางการจัดพื้นที่ ประกอบด้วย (สมชาย สนั่นเมือง, 2541, หน้า 27)

1. การจัดพื้นที่การท่องเที่ยว

ในการดำเนินการเพื่อการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวจะมีแนวทางประกอบด้วย

- การกำหนดพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการจัดการเขตการใช้ประโยชน์ กิจกรรมและขนาดของการท่องเที่ยว
- การควบคุมการท่องเที่ยว กิจกรรมการสร้างหรือทำลายองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวอย่างเข้มงวดตามระดับการอนุรักษ์ของพื้นที่
- ให้มีการประยุกต์ใช้มาตรการป้องกันและลดผลกระทบต่อพื้นที่ท่องเที่ยว และระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

2. การให้การศึกษาระดับสูงและสื่อความหมาย

ในการดำเนินการในเรื่องการให้การศึกษาระดับสูงและสื่อความหมายจะมีแนวทางประกอบด้วย

- การส่งเสริมให้แหล่งท่องเที่ยวมีระบบการให้ข้อมูล สื่อความหมาย และระบบให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวทุกรูปแบบ
- การสนับสนุนบริการที่มีคุณภาพและมีโปรแกรมให้ความรู้ที่ชัดเจน ทั้งการบริการที่พัก การนำเที่ยวและบริการอื่น ๆ
- ส่งเสริมการใช้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นหรือมัคคุเทศก์เฉพาะทาง
- การจัดเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศ และวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ทางสื่อมวลชน
- การให้การศึกษาระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งในด้านความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรสิ่งแวดล้อม การนำเที่ยว และการจัดการบริหารการท่องเที่ยว

3. การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว

ในส่วนของจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวจะมีการดำเนินการประกอบด้วย

- การมุ่งเน้นกิจกรรมท่องเที่ยวที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือสามารถป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้
- การส่งเสริมกิจกรรมที่มีการให้การศึกษาระดับสูง หรือเพิ่มการให้การศึกษาระดับสูงร่วมกันในกิจกรรมท่องเที่ยว
- การจัดให้มีกิจกรรมท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม เช่น เยาวชน กลุ่มอาชีพให้มากขึ้น
- การจัดการกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง

นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

4. การบริการท่องเที่ยว

การดำเนินการในส่วนของบริการท่องเที่ยวจะประกอบด้วย

- การส่งเสริมในส่วนของบริการที่มีความรับผิดชอบ กำหนดให้มีมาตรการการรักษาสิ่งแวดล้อม การให้การศึกษาระดับสูง และการบริการที่ได้มาตรฐาน
- การสร้างการมีส่วนร่วมในการบริการของชุมชนในกระบวนการบริการท่องเที่ยวให้มากขึ้น
- การกำหนดให้สถานบริการ การบริการ และรูปแบบการบริการทุกประเภทสร้างความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

- การจัดอบรมเพื่อเพิ่มคุณภาพของบุคลากรในหน่วยบริการของพื้นที่ โดยให้มีหลักสูตรการรักษาสิ่งแวดล้อมในทุกโครงการ
- การกำหนดมาตรฐานการบริการ ออกแบบเครื่องหมายรับรองหน่วยบริการที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งมีการประกวดการบริการที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- การปรับปรุง หรือใช้มาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ให้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมและควบคุมการบริการ

- การสนับสนุนให้สถานบริการจัดการบริการที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณภาพ

5. การจัดการ ป้องกัน และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การกำหนดแนวทางในการจัดการป้องกัน และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

- การกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานเก็บ กำจัดขยะมูลฝอย และควบคุมการใช้บรรจุภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดขยะมูลฝอยในแหล่งท่องเที่ยว

- การกำหนดมาตรการ และดำเนินการป้องกัน บำบัด และกำจัดสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

- การเข้มงวดกวดขันต่อกิจกรรมที่อาจทำลายสิ่งแวดล้อม

6. การส่งเสริมการตลาด

ในการส่งเสริมการตลาดจะมีแนวทางประกอบด้วย

- การแนะนำและเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดการที่เหมาะสมเท่านั้น

- การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนเหมาะสม สอดคล้องกับการท่องเที่ยว และกิจกรรมที่เป็นที่ยอมรับได้ของแต่ละพื้นที่ท่องเที่ยว

- การส่งเสริมการตลาดในประเทศให้มากขึ้น โดยเน้นที่กลุ่มเยาวชน กลุ่มครอบครัว กลุ่มทำงาน

7. การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

การดำเนินการในส่วนร่วมของชุมชน

- การสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชน ชุมชน เพื่อการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยว

- การยกระดับชุมชนท้องถิ่นระดับหมู่บ้าน หรือองค์กรปกครองท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน

- จัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจในบทบาทของชุมชนในการมีส่วนร่วมในกระบวนการท่องเที่ยว โดยเน้นการเรียนรู้ การวางแผนการปฏิบัติการ และการประเมิน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ว่าด้วยเรื่องการท่องเที่ยว

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้ (สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย, 2544, หน้า 330-333)

1. การอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวให้เกื้อหนุนต่อคุณภาพชีวิตและเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและชุมชน ดังนี้

1.1 ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมโบราณคดี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญต่อการพิจารณาสมรรถนะในการรองรับของระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนป้องกันมิให้วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยว กำหนดเขตอนุรักษ์และเขตพัฒนาสำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปกรรมให้ชัดเจน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดและควบคุมการก่อสร้างเพื่อใช้ในการฟื้นฟูอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

1.2 อนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อดำรงไว้ซึ่งวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของสังคมไทย โดยสร้างค่านิยมให้ชุมชนเกิดความภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสืบทอดวิถีชีวิตของชุมชนอย่างต่อเนื่อง

2. เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาดและการกระจายผลผลิตไปสู่ตลาด และเตรียมความพร้อมเพื่อแสวงหาโอกาสจากกอร์ค้ำเสรี

2.1 ส่งเสริมการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ในการจัดหาและเป็นช่องทางการตลาดในการกระจายสินค้าทางการท่องเที่ยว โดยให้ความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค เตรียมความพร้อมในการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งด้านบุคลากร ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ และสนับสนุนกลไกที่จำเป็นต่อการสร้างหลักประกันและความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภคคือนักท่องเที่ยว รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเข้ามามีบทบาทในการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนร่วมกับกลุ่มประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ ในการผลักดันพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศ

2.2 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ โดยความร่วมมือภาครัฐและเอกชนให้สามารถให้บริการข้อมูลแก่กลไกที่เกี่ยวข้องและส่งเสริมการเชื่อมโยงระบบข้อมูลระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในระดับจังหวัด เพื่อให้สามารถบริการด้านข้อมูลด้านการค้า การตลาดและการลงทุนแก่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

2.3 ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อขยายโอกาสด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว รวมทั้งศักยภาพในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน นำไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในภูมิภาค

2.3.1 ส่งเสริมให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนและอินโดจีน โดยเฉพาะการสนับสนุนการดำเนินการด้านการตลาดร่วมกันเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านท่องเที่ยวในภูมิภาค และการพัฒนาโครงข่ายสร้างพื้นฐานระหว่างแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยวระหว่างกัน

2.3.2 พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกันให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่สามารถสนับสนุนการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ในทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ร่วมมือกับประเทศที่สามและหรือองค์กรระหว่างประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน โดยการกระตุ้นธุรกิจด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวในพื้นที่เศรษฐกิจที่มีศักยภาพ

2.4 ส่งเสริมการค้าบริการที่ศักยภาพเพื่อสร้างงาน กระจายรายได้ และหารายได้จากเงินตราต่างประเทศ

2.4.1 พัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อเพิ่มการจ้างงาน กระจายรายได้ และหารายได้จากเงินตราต่างประเทศ

2.4.1.1 พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกลุ่มพื้นที่ พร้อมสนับสนุนการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับศักยภาพเชิงวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงขีดความสามารถของพื้นที่ในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกวิธี การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวเชิงเกษตร กิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา สุนัขสุขภาพและสวนสนุก

2.4.1.2 ปรับปรุงคุณภาพด้านการบริการและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ โดยให้ความสำคัญต่อการเพิ่มและยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาการหลอกลวง เอาเปรียบเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านเข้าออก

ประเทศ การเดินทางในประเทศ การให้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย รวมทั้งพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปริมาณสอดคล้องกับกิจกรรมทางการท่องเที่ยวแต่ละประเภท

2.4.1.3 ส่งเสริมบทบาทชุมชนและองค์กรชุมชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบำรุงรักษาและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว โดยรณรงค์สร้างจิตสำนึกและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ชุมชนและท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมทั้งสนับสนุนให้มีการพัฒนาสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านและการบริการในท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับธุรกิจท่องเที่ยว

2.4.1.4 ให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยว มีระยะพักงานแก่นักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพจากต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่มการประชุม การจัดงานนิทรรศการนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล เพื่อเพิ่มสัดส่วนของรายได้ต่อนักท่องเที่ยวและเพิ่มประสิทธิภาพต่อการให้ประโยชน์ทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยมีระบบบริหารจัดการเฉพาะชั้นมารับผิดชอบ รวมทั้งให้มีศูนย์ประชุม และศูนย์แสดงสินค้านานาชาติในเมืองหลักที่มีศักยภาพชั้นมารองรับ

2.4.1.5 ประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพเพื่อส่งเสริมให้คนไทยเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น และเร่งรัดการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น

2.4.2 พัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพเพื่อเป็นแหล่งสร้างและกระจายรายได้ใหม่ที่สำคัญโดยปฏิบัติดังนี้

2.4.2.1 สนับสนุนบริการรักษาพยาบาลและส่งเสริมสุขภาพร่างกายสำหรับชาวต่างประเทศ โดยจัดให้มีองค์กรทำหน้าที่ควบคุมดูแล กำหนดมาตรฐานรองรับคุณภาพของโรงพยาบาลและสถานพยาบาลของเอกชน รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัย และพัฒนาคุณภาพบริการด้านการรักษาพยาบาลของเอกชน รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัย และพัฒนาคุณภาพบริการด้านการรักษาพยาบาลและส่งเสริมสุขภาพของไทยให้ทันสมัย โดยเฉพาะแพทย์แผนไทยและยาสมุนไพร โดยปรับปรุงกฎระเบียบ ให้สามารถรองรับมาตรฐานการขึ้นทะเบียนยาได้

2.4.2.2 สนับสนุนธุรกิจด้านภัตตาคารและร้านอาหาร โดยให้มีมาตรการจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการภัตตาคารและร้านอาหารทั้งในประเทศและต่างประเทศหันมาควบคุมดูแลมาตรฐานและสุขอนามัยของตนเองให้มากขึ้นเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้บริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ พร้อมทั้งส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลอาหารไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546 – 2549 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2546, หน้า 2-1)

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภูมิภาคตามนโยบายรัฐบาล
2. ส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การเพิ่มตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกลุ่มเพื่อเร่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งกำหนดจุดขายของประเทศไทย (positioning thailand) ให้มีความชัดเจน
3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อร่วมกันจัดอุปสรรคทางการท่องเที่ยว และเป็นหนทางก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย
4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ และเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะและขีดความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการขับเคลื่อน (driving force) ที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีศักยภาพทางการแข่งขันระดับนานาชาติ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรในบทบาทเชิงวิชาการและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด
5. เร่งรัดพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (e-tourism) เพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการดำเนินการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการดำเนินงานด้านการตลาดด้วยระบบสารสนเทศ โดยมีกลไกในการควบคุมและป้องกันเพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

แผนพัฒนาฝั่งทะเลจังหวัดระยอง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540, หน้า 201-203)

เนื่องด้วยฝั่งทะเลของจังหวัดระยอง มีความยาวมาก ตั้งแต่หาดพลา อำเภอบ้านฉางถึงปากน้ำประแส อำเภอกองกระดอง คุณภาพของฝั่งทะเลและระดับการพัฒนาที่มีความแตกต่างกันไปจึงพิจารณาหยิบยกเฉพาะชายฝั่งที่มีความเหมาะสมขึ้นพัฒนา

โครงสร้างหน้าที่และข้อเสนอแนะการใช้ที่ดินชายฝั่งทะเลที่จะดำเนินการวางแผนพัฒนา มีความยาวมากกว่า 30 กิโลเมตร นับเป็นภาระหนักที่จะดำเนินการพัฒนา อย่างทั่วถึงในคราวเดียวกัน จากสภาพการพัฒนาที่ผ่านมา รวมทั้งอุปสงค์ต่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ ตลอดจน

เงื่อนไขและข้อจำกัด จึงนำมาพิจารณาในการกำหนดบทบาทของชายหาดแต่ละแห่งเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งจะขยายตัวขึ้นในอนาคตและเป็นแนวทางสำหรับการควบคุมการใช้ที่ดิน ดังนี้

1. ฝั่งบ้านปลาถึงบ้านตะพง

ในอนาคตบริเวณนี้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเมืองใหญ่ ซึ่งมีทั้งเมืองอุตสาหกรรม เมืองศูนย์กลางการบริการ การปกครอง และพาณิชยกรรม พื้นที่ฝั่งส่วนที่ติดหาดตามฝั่งเมืองรวม ชุมชนเมืองใหม่มาบตาพุด กำหนดให้เป็นพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรม และตามฝั่งเมืองรวมเมืองระยอง กำหนดให้เป็นทีโล่งเพื่อนันทนาการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2. พื้นที่แม่รำพึง

กำหนดให้เป็นชายหาดสำคัญสำหรับผู้เยี่ยมเยือนระดับดี การพัฒนาเพื่อการพักผ่อนไม่ควรจะลึกเกิน 500 เมตร จากแนวถนนเลียบชายหาด พื้นที่พักผ่อนแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ช่วงตะพงถึงเขาสาป เนื่องจากชายหาดค่อนข้างลาดชัน จึงควรกำหนดให้เป็นย่านท่องเที่ยวความหนาแน่นต่ำ บริเวณตะพงกำหนดให้มีศูนย์ผู้เยี่ยมเยือน ซึ่งมีท่าเทียบเรือสำหรับเรือท่องเที่ยว

ส่วนช่วงระหว่างเขาสาปถึงเขาแหลมหญ้า กำหนดให้เป็นที่พัก เนื่องจากความลาดชันของชายหาดน้อย จึงกำหนดให้เป็นที่พักความหนาแน่นปานกลาง โดยมีบริเวณเขาสาปเป็นพื้นที่สีเขียวคั่นออกจากบริเวณแรก พื้นที่ด้านในควรสนับสนุนให้มีการพัฒนากิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว ได้แก่ กีฬากลางแจ้งประเภทต่าง ๆ สวนสาธารณะ และศูนย์การค้า

เขาแหลมหญ้า ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า หมู่เกาะเสม็ด นอกจากจะเป็นที่ตั้งที่ทำการของทางอุทยานแห่งชาติ ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบทั้งบนฝั่ง ได้แก่ หาดแม่รำพึง และในทะเล ได้แก่ เกาะเสม็ด และเกาะอื่น ๆ แล้ว ยังเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแบบแวก เนื่องจากเป็นจุดชมวิวมุมกว้างมองเห็นเกาะเสม็ดและหาดแม่รำพึงอันเป็นที่ศรัทธาที่งดงาม และที่พักแบบความหนาแน่นต่ำสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อน

3. ตลาดบ้านเพ

ควรได้รับการปรับปรุงให้เป็นจุดแวะพักซื้ออาหารทะเลแห้ง และข้ามฟากไปเกาะเสม็ด โดยให้มีตลาดและที่จอดรถอย่างเป็นระเบียบ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในส่วนของสุขาภิบาลบ้านเพ คงเป็นศูนย์กลางการค้าและบริการของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุงฝั่งเมืองรวมชุมชนบ้านเพ คงเป็นศูนย์กลางการค้าและบริการของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการปรับปรุงฝั่งเมืองรวมชุมชนบ้านเพ เพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต โดยกรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

สวนสนปัจจุบันเป็นจุดท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมชม โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวและจุดแวะพักของนักท่องเที่ยว ซึ่งเดินทางมาตามเส้นทางหลวงจังหวัด บ้านเพ – แกลง การพัฒนาหาดสวนสนกำหนดให้คงบทบาทเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแบบแวะชม โดยปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกให้พอเพียงแก่ความต้องการและอนุรักษ์บรรยากาศที่เป็นธรรมชาติไว้

สำหรับพื้นที่ระหว่างสวนสนกับแหลมสินสมุทร ซึ่งเริ่มมีการพัฒนาบังกาดและบ้านพักตากอากาศบ้างแล้วนั้น ควรกำหนดให้เป็นย่านที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกความหนาแน่นปานกลาง

4. แหลมสินสมุทร – แหลมทองหลาง

หมู่บ้านประมงปากคลองแกลงคงไว้ให้เป็นศูนย์กลางของชุมชนท้องถิ่น และเป็นย่านที่พักอาศัยของคนท้องถิ่นซึ่งทำหน้าที่ให้บริการในพื้นที่ท่องเที่ยวระหว่างแหลมสินสมุทร แหลมทองหลาง บริเวณปากคลองแกลงอาจพัฒนาให้เป็นศูนย์กิจกรรมทางทะเล (marina)

ปากคลองแกลง-แหลมทองหลาง ควรได้รับการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางชุมชนนักท่องเที่ยวและที่พักแรมสมบุรณ์แบบ โดยกำหนดให้พื้นที่ของฝั่งเป็นบริเวณย่านท่องเที่ยวหนาแน่นปานกลาง พร้อมทั้งกิจกรรมบนบก ซึ่งได้แก่ กีฬากลางแจ้งประเภทต่าง ๆ สวนสาธารณะ และศูนย์การค้า เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่พักแรมในบริเวณข้างเคียง

5. แหลมทองหลาง – แหลมแม่พิมพ์

แหลมทองหลาง – ปากคลองลาวน คงไว้ให้เป็นบริเวณย่านท่องเที่ยวหนาแน่นปานกลาง ควรหาทางตัดถนนขอยลงสู่ชายหาด เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่พักขึ้นในพื้นที่ตอนในโดยมีหมู่บ้านอ่าวเจริญเป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวของประชากรที่มีอาชีพบริการของพื้นที่นี้

ปากคลองลาวน – แหลมแม่พิมพ์ ควรกำหนดให้เป็นพื้นที่สำหรับรองรับการขยายตัวของที่พักในอนาคต โดยจัดให้เป็นย่านท่องเที่ยวหนาแน่นปานกลาง บริเวณแหลมแม่พิมพ์เป็นพื้นที่ซึ่งเหมาะสมสำหรับจัดให้เป็นที่พักแรมและศูนย์ผู้เยี่ยมชมเชื่อมโยงกับอนุสาวรีย์สุนทรภู่ อ่าวไขเป็นพื้นที่ซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับการพัฒนา เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ได้ใช้ไปเกือบหมดแล้ว แต่ก็ควรควบคุมสภาพแวดล้อมให้เป็นธรรมชาติ โดยกำหนดให้เป็นที่พักหนาแน่นต่ำ

6. แหลมแม่พิมพ์ – ปากน้ำประแส

พื้นที่นี้ควรที่จะคงสภาพป่าชายเลนและพื้นที่เกษตรกรรมไว้ อันเป็นวิธีการจัดการที่มีความเหมาะสมมากที่สุด

7. พื้นที่เกษตรกรรม

บริเวณใดที่อยู่ในขอบเขตพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยว แต่ไม่ได้วางแผนไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการใด โดยเฉพาะกำหนดให้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งควบคุมมิให้ทำกิจกรรมอื่น ๆ นอกจากที่กำหนด

8. พื้นที่สงวน

ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วยเนินเขาเป็นจำนวนมาก ควรจะดำเนินการให้ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ที่กำหนดให้ที่ดังกล่าวเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พร้อมทั้งฟื้นฟูสภาพป่าเพื่อป้องกันการสึกกร่อนพังทลายของหน้าดิน

ภายใต้กรอบแนวทางพัฒนาพื้นที่ผืนนี้ ควรจะมีการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารในระยะ 500 เมตร จากระดับน้ำทะเลท่วมถึงออกเป็นย่าน พร้อมทั้งมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการก่อสร้างอาคาร ได้แก่ ขนาดแปลงที่ดินต่ำสุด อัตราส่วนพื้นที่อาคารต่อแปลงที่ดิน พื้นที่อาคาร

ปกคลุมดิน ความสูงอาคารและมาตรการด้านภูมิทัศน์

พื้นที่แต่ละบริเวณดังกล่าวข้างต้น สามารถเชื่อมโยงติดต่อถึงกันและกัน และเชื่อมโยงกับพื้นที่ข้างเคียง โดยโครงข่ายถนน ทางรถจักรยาน ทางเดินเท้า และรถโดยสารสาธารณะ อย่างทั่วถึงสะดวกและปลอดภัย

สถานที่ท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2546, หน้า 275-276)

ที่ตั้ง ชายหาดแม่พิมพ์ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล ตำบลสุนทรภู่ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ทิศเหนือติดกับตำบล ชากโดน ทิศตะวันออกติดกับตำบลกร่ำ ทิศตะวันตกติดกับตำบล ชากพง ทิศใต้ติดกับอ่าวไทย ติดกับจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดชลบุรี

หาดแม่พิมพ์ จังหวัดระยอง:คุณค่าและความสำคัญต่อการอนุรักษ์

1. คุณค่าและความสำคัญทางธรรมชาติวิทยา

หาดแม่พิมพ์ จังหวัดระยองเป็นหาดทรายโค้งเว้าเล็กน้อย กว้างประมาณ 30-50 เมตร ลักษณะของหาดเป็นหาดทรายละเอียดสีขาวมีพื้นที่หน้าหาดกว้าง ตามแนวชายฝั่งด้านตะวันตก เป็นแนวรับลม มักมีคลื่นแรงเสมอ มีทัศนียภาพสวยงาม ด้านตะวันตกมองเห็นความเว้งว่างของอ่าวที่ประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่มากมาย

2. คุณค่าและความสำคัญทางสันตนาการ หาดนี้มีลักษณะเป็นจุดแวะพักของนักท่องเที่ยว ก่อนเดินทางผ่านมาจากบ้านเพ ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 3145 ที่ทอดยาวเลียบริม

ชายหาดเป็นเส้นทางสัญจรให้ความเพลิดเพลินก่อนที่จะไปสิ้นสุดที่บ้านเพ ทำให้มีร้านอาหารของชายหาดไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากและยังมีบริการเรือเร็วนำเที่ยว บริการเรือบานาน่าโบ๊ท นักท่องเที่ยวสามารถลงเล่นน้ำได้

3. คุณค่าและความสำคัญทางประวัติศาสตร์

หาดแม่พิมพ์ เป็นหาดคู่บ้านคูเมืองอำเภอแกลง ซึ่งมีประวัติความเป็นมาว่าในสมัยรัชกาลที่ 5 มีฐานะเป็นหัวเมืองชั้นจัตวา เมืองแกลงได้ชื่อว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางภาคตะวันออก เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น อุทยานวีรย์สุนทรภู่ อุโบสถวัดสารนารถธรรม ศาลากรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์ เนื่องจากเป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะสถานที่เกิดของท่านสุนทรภู่

4. คุณค่าและความสำคัญทางวัฒนธรรม

พื้นที่ชายหาดแม่พิมพ์ เป็นพื้นที่ที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง เพื่อตอบสนองต่อการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่นชุมชนชาวประมงได้ถูกแปรเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง เป็นลักษณะชุมชนของการขายสินค้าท่องเที่ยว แต่ทั้งนี้วิถีแห่งการเคารพนับถือ เช่น สิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยเฉพาะศาลเจ้าแม่พิมพ์ ที่ตั้งอยู่บริเวณหาดแม่พิมพ์ ยังคงเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนในท้องถิ่นและใกล้เคียง ในแต่ละปีประชาชนมาเคารพ กราบไหว้เป็นจำนวนมาก

ประวัติชายหาดแม่พิมพ์

จากตำนานเล่ากันว่า ที่หาดแม่พิมพ์หรือแหลมแม่พิมพ์แห่งนี้เคยมีอุโมงค์อยู่แห่งหนึ่งซึ่งเป็นที่ซ่อนสมบัติของเจ้าแม่พิมพ์ น้องเจ้าแม่สามมุขในจังหวัดชลบุรี ภายในอุโมงค์นั้นมีเครื่องถ้วยชามที่สวยงามมาก หากชาวบ้านผู้ใดต้องการนำไปใช้ก็จะมาขอยืมเมื่อเสร็จก็นำเอามาคืน ต่อมามีคนคดโกงยืมถ้วยชามแล้วไม่นำมาคืน หรือนำเอาของไม่ดีมาคืนแทนทำให้เจ้าแม่โกรธบันดาลให้ถ้าปิดลงที่แหลมแม่พิมพ์จึงไม่มีอุโมงค์หรือมีถ้ำนับจากนั้นเป็นต้นมา หาดแม่พิมพ์อยู่ในท้องถิ่นของ ตำบล กร่ำ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวชายทะเลที่มีความสำคัญและมีชื่อเสียงอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง ห่างจากอำเภอเมืองประมาณ 42 กิโลเมตร สามารถลงเล่นน้ำทะเลได้คลื่นไม่แรงน้ำทะเลสะอาด บริเวณทางเหนือของหาดทรายมีเกาะเล็ก ๆ อยู่เกาะหนึ่งเรียกว่า เกาะขี้ปลา ทุกวันที่ 21 เมษายนของทุกปี น้ำทะเลจะลดลงสามารถเดินไปเกาะได้ ทิวทัศน์บริเวณชายหาดร่มรื่นด้วยต้นสน ต้นहुกวาง และต้นมะพร้าวที่เรียงรายไปสุดปลายหาด บนฝั่งบริเวณถนนเรียบชาย หาดมีร้านค้าและร้านอาหารไว้คอยบริการนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 1 สถิติของนักท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ พ.ศ. 2539-2546

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย
2539	203,900
2544	249,787
2545	250,000
2546	255,849

สิ่งอำนวยความสะดวก

รถประจำทางจากกรุงเทพฯ(เอกมัย) ถึงหาดแม่พิมพ์และหาดแม่พิมพ์-เอกมัยทุกวันการเดินทางใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 3161 จากอำเภอแกลงและเส้นทางหลวงหมายเลข 344 เลี้ยวขวาถึงหาดแม่พิมพ์

บ้านพัก รีสอร์ท โรงแรม บริเวณชายหาดแม่พิมพ์มีสถานที่พักไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวทั้งหมด 39 แห่ง รวมห้องพักทั้งหมด 1,679 ห้อง

ร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์มีทั้งหมด 26 ร้านและยังมีบริการเตียงผ้าใบไว้บริการนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนริมชายหาดและเล่นน้ำทะเล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เสริมพันธ์ สาริมาน (2543, หน้า 49) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพริ้ว จ. จันทบุรี ผลการศึกษา สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี และดีมาก ทั้งด้านสถานที่ท่องเที่ยว ที่มีความพร้อมด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลความสะดวก มีเส้นทางท่องเที่ยวที่ปลอดภัย ที่พักแรมไม่แพง และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการประชาสัมพันธ์การแต่งกายและมารยาทเรียบร้อยดี แต่มีนักท่องเที่ยวส่วนน้อยที่มีความเห็นให้ปรับปรุงและพัฒนาด้านสถานที่ท่องเที่ยว เช่นเกี่ยวกับเส้นทางเข้าควรมีการขยายให้กว้าง ค่าผ่านประตูควรลดลง มีจุดเล่นน้ำ ห้องน้ำ บ้านพัก เพิ่มมากขึ้นและไม่ให้ร้านค้าแย่งลูกค้ากัน สำหรับเจ้าหน้าที่ควรรักษาของทะเลให้สะอาด ให้มีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น เจ้าหน้าที่ควรมีรถรับส่งตั้งแต่ที่จอดรถไปยังที่ชายบัตร์ของอุทยานแห่งชาติ

นางนุช วรรณี (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทย ที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลบางแสน ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อชายฝั่งทะเลบางแสนภาพรวม 4 ด้าน ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า นักท่องเที่ยวเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลบางแสนโดยการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ เป็นลำดับแรกในการดูแลชายหาด และควรปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณชายหาดบางแสน เนื่องจากปัจจุบันชายหาดบางแสนมีนักท่องเที่ยวมากมาย ประกอบกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการประชาสัมพันธ์และการเดินทางไปมาสะดวก ดังนั้นควรต้องมีการปรับปรุงดูแลบริเวณชายหาดให้สะอาด เพื่อให้ นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวอีก สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลบางแสน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา รายได้/เดือน และ จำนวนสมาชิกที่มา ท่องเที่ยว/ครั้งพบว่า ทุกปัจจัยไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเห็นว่าชายฝั่งทะเลบางแสนยังคงมีความเป็นธรรมชาติ ใช้เวลาในการเดินทางไม่นานค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งไม่มากนัก ดังนั้น ชายฝั่งทะเลบางแสน ยังคงเป็นสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวตลอดเวลา

จงจิตต์ ปิ่นทอง (2546, หน้า 41) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) เมื่อแยกวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสนจังหวัดชลบุรีเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้านคือด้านสภาพพื้นที่ ด้านอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย และด้านวัฒนธรรมประเพณีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.43$) รองลงมาได้แก่ด้านความสะดวก ($\bar{X}=3.28$) ด้านความปลอดภัย ($\bar{X}=3.25$) ด้านสภาพพื้นที่ ($\bar{X}=3.06$) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสนจังหวัดชลบุรีเปรียบเทียบตามเพศ และสถานภาพสมรส พบว่าไม่แตกต่างกัน ($p>.05$) แต่เมื่อเปรียบเทียบตามอาชีพและรายได้พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p<.05$) ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดข้อเสนอแนะในการศึกษาโดยเทศบาลเมืองแสนสุขต้องเพิ่มบุคลากรด้านการรักษาความสะอาด และร่วมกับสถาบันการศึกษาปลูกฝังให้ประชาชนรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และจัดประชาสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง ตลอดจนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมมือในการดำเนินงาน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ้างถึงใน ศรีัญญา วรากุลวิทย์, 2546, หน้า 164) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวกับองค์ประกอบของร้านอาหารซึ่งพิจารณา

ได้ 3 ประการคือ

1. สถานที่บริการ นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าร้านอาหารและภัตตาคารควรให้บริการนักท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ ความสะอาดของสถานที่และภาชนะที่ใช้ ความปลอดภัยในสถานที่ อุปกรณ์ถูกสุขลักษณะ ความสะอาดของห้องน้ำ และบรรยากาศดี
2. การให้บริการ สิ่งที่ร้านอาหารและภัตตาคารควรให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุดได้แก่ ความซื่อสัตย์ในการคิดราคาอาหาร ราคาที่เหมาะสมกับอาหาร บริการรวดเร็ว เรียบร้อย พนักงานมีมารยาทอ่อนน้อม สุภาพยิ้มแย้มแจ่มใส
3. ลักษณะอาหาร อาหารเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริโภคมาก เมื่อนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ สิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการมากที่สุดคือ ความสะอาดของร้านอาหาร รสชาติของอาหาร ความระมัดระวังในการใช้สารเคมี และอาหารสะอาด

เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต (2546, หน้า 134) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งเพศหญิงและเพศชายมีทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี กล่าวคือ มีความรู้สึกดีต่อการมาท่องเที่ยวในครั้งนี้ มีความรู้สึกดีต่อชายหาดและน้ำทะเล ความสวยงามของหาดทราย บรรยากาศบนเกาะเสม็ด ทิวทัศน์รอบ ๆ เกาะเสม็ดรอบไปถึงความสมบูรณ์ของสภาพปะการัง และมีความไม่แน่ใจในด้านความปลอดภัย คือไม่แน่ใจถึงการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หากประสบเหตุหรือความปลอดภัยในขณะที่อยู่บนเกาะทั้งทางด้านชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกคือไม่แน่ใจว่าอาหารจะมีรสชาติดีหรือไม่ จำนวนห้องพักเพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยวหรือไม่และไม่แน่ใจว่าระยะเวลาการเดินทางหรือการต้อนรับจากเจ้าหน้าที่หรือคนในท้องถิ่นจะเป็นอย่างไร และด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายทั้งเพศหญิงและชายเห็นเหมือนกันว่า หากให้ส่วนลดพิเศษด้านราคาที่พักจะสามารถจูงใจนักท่องเที่ยวที่ให้ความรู้สึกพอใจได้อย่างดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติที่ตั้งไว้ และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติด้านการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี จะมีทัศนคติด้านความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันกับนักท่องเที่ยวที่อายุอยู่ในช่วงวัยอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางประสพพร พุ่มพวง (2546, หน้า 75) ที่กล่าวว่า ประชาชนที่มีอายุ 15-24 ปีเป็นช่วงวัยของคนหนุ่มสาวซึ่งเป็นวัยที่แสวงหาความรู้ และชื่นชอบกับความสะดวกสบาย และนักท่องเที่ยวไทยที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ซึ่ง

ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณา โทณแก้ว (2542, หน้า 112) ที่กล่าวว่าระดับรายได้มีอิทธิพลต่อ
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ได้ดำเนินการศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งนี้ การศึกษาข้อมูลจากความคิดเห็น (survey research) ของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณหาดแม่พิมพ์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ ซึ่งเป็นการจัดทำแบบสอบถามแบบปิด (closed – question) และแบบสอบถามแบบเปิด (opened – question) โดยแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อชายหาดแม่พิมพ์ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสภาพสถานที่ท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์
- 2.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์
- 2.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาด

แม่พิมพ์

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิล (Likert's scale) 4 ระดับ จำแนกดังนี้

คะแนน 4 หมายถึง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระดับ ดีมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระดับ ดี

คะแนน 2 หมายถึง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระดับ พอใช้

คะแนน 1 หมายถึง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระดับ ยังต้องปรับปรุง

ตอนที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการปรับปรุงพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้มีมาตรฐานและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แนวคิดของนักท่องเที่ยวในการปรับปรุง พัฒนาชายหาดแม่พิมพ์

ส่วนที่ 2 แนวคิดของนักท่องเที่ยวในการปรับปรุง พัฒนาร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว
อื่น ๆ

การหาคุณภาพแบบสอบถาม

ก่อนที่จะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว
ที่มาชายหาดแม่พิมพ์ได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน ตรวจสอบความ
เหมาะสมของเนื้อหาและภาษาหลังจากนั้นนำไปทดสอบกับนักท่องเที่ยวจำนวน 30 ชุด เพื่อ
คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของ คอนบาร์จ (Conbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ
เท่ากับ .82 หลังจากนั้นนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์เฉลี่ยประมาณ 18,900 คน
ต่อเดือน (กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2545, หน้า 102)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการค้นคว้า ได้แก่ นักท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ โดยขนาดของกลุ่ม
ตัวอย่างกำหนดจากตารางกำหนดขนาดของยามานะ (Yamanee, 1975 อ้างถึงใน อุทุมพร
(ทองอุไร) จามรมาน, 2537) ความเชื่อมั่นที่ 95 % โดยใช้สูตรดังนี้ $n = \frac{N}{1 + Ne^2}$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว

เฉลี่ย 18,900 คน

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ = 0.05

ดังนั้น $n = 18,900 / 1 + 18,900 (0.05)^2 = 392$ คน

ผู้ศึกษาได้ประมาณขนาดของตัวอย่างเป็น 400 คน

วิธีสุ่มตัวอย่าง

วิธีสุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษานี้ ใช้การสุ่มแบบบังเอิญ (accidental sampling)
เพื่อให้ได้ตัวอย่างครบ 400 ชุด

การเก็บข้อมูล

25

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาได้รวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ทั้งที่ไปเช้า กลีบ และพักค้างคืน ผู้ศึกษาทำการเก็บแบบสอบถามกลับด้วยตนเองระยะเวลา

การเก็บข้อมูล

การศึกษานี้ผู้ทำการศึกษาเก็บรวบรวมระหว่างวันที่ 1-31 สิงหาคม 2547

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและแบบสอบถามของประชากรกลุ่มตัวอย่าง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive method) อธิบายโดยใช้สถิติดังนี้

1. อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) และค่าความถี่ (frequency)
2. อธิบายความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการ ท่องเที่ยวอื่น ๆ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของจุดตัดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.75 หมายถึง ยังต้องปรับปรุง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.76-2.50 หมายถึง พอใช้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.25 หมายถึง ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.26-4.00 หมายถึง ดีมาก

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาคำความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ อ.แก่งจ.ระยอง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1-31 สิงหาคม 2547 โดยใช้แบบสอบถาม 400 ชุด คิดเป็น 100% นำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ในข้อมูลทั่วไป ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ครั้งแรก กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์แล้ว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
ระยอง	89	22.25
จังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออก	59	14.75
กรุงเทพฯ	162	40.50
จังหวัดอื่น ๆ	90	22.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์มีภูมิลำเนาอยู่
กรุงเทพฯ คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมามีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออก คิดเป็น
ร้อยละ 22.50 ซึ่งเท่ากับนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดระยองส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมา
ชายหาดแม่พิมพ์น้อยที่สุด คือ นักท่องเที่ยวจากจังหวัดอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 14.75

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

จำนวนครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรก	94	23.50
มากกว่า 1 ครั้ง	306	76.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 3 พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ส่วนใหญ่
มากกว่า 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 76.50

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวได้รับใน
การเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์

แหล่งข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ-โทรทัศน์	93	23.25
หนังสือแนะนำการท่องเที่ยว	158	39.50
เว็บไซต์การท่องเที่ยว	55	13.75
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เขต 4 ระยอง-จันทบุรี	94	23.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบข้อมูลชายหาดแม่พิมพ์มาจากหนังสือ
แนะนำการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมา คือ จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเขต 4
ระยอง-จันทบุรีซึ่งเท่ากับ แหล่งข้อมูลจากวิทยุ-โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 23.50 และ 23.25

ตามลำดับและแหล่งข้อมูลที่นักศึกษาทราบน้อยที่สุด คือ จากเว็บไซต์ การท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 13.75

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว

ท่านมาท่องเที่ยวในลักษณะใด	จำนวน	ร้อยละ
พักค้างคืน	126	13.50
ไม่พักค้างคืน	274	68.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 5 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวโดยไม่พักค้างคืนคิดเป็นร้อยละ 68.50 และมีเพียงส่วนน้อยที่มาพักค้างคืนคิดเป็นร้อยละ 13.50

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว

ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
มาเป็นครอบครัวและเพื่อน	364	91.00
มาเป็นหมู่คณะ เช่น บริษัท โรงเรียน หรือหน่วยงานอื่น ๆ	36	9.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 6 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวกับครอบครัวและเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 91.00 และมีส่วนน้อยที่มาเป็นหมู่คณะ คิดเป็นร้อยละ 9.00

ตารางที่ 7 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเดินทาง

วิธีการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	364	91.00
รถประจำทาง	36	9.00
รวม	400	100.0

ตารางที่ 7 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 91.00 และมีส่วนน้อยที่เดินทางโดยรถประจำทางคิดเป็นร้อยละ 9.00

ตารางที่ 8 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว

แรงจูงใจในด้านต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการพักผ่อน	62	15.50
ชายหาดสวย	43	15.00
บรรยากาศดีไม่มีมลพิษ	55	13.80
การเดินทางสะดวกไม่ไกล	43	10.80
อาหารทะเลอร่อย	43	10.80
ทะเลสะอาด	39	9.80
บรรยากาศเงียบสงบ	22	5.50
มีเพื่อนเป็นคนท้องถิ่น	13	3.30
เป็นทางผ่าน	10	2.50
มาทัศนศึกษา	8	2.00
ธรรมชาติที่สวยงาม	8	2.00
สถานที่ท่องเที่ยว	7	1.80
อัธยาศัยไมตรีของคนในพื้นที่	3	0.80
สถานที่พักผ่อน (พื้นที่ที่เป็นจุดพักผ่อนสวนสาธารณะ)	2	0.50
เพื่อนใกล้ชิดแนะนำ	2	0.50
การบริการดี	2	0.50
มาราชาการ	1	0.30
ไม่แสดงความคิดเห็น	20	4.60
รวม	400	100.00

ตารางที่ 8 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับแรงจูงใจจากความต้องการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.50 รองลงมา คือ ชายหาดสวย คิดเป็นร้อยละ 15.00 บรรยากาศดี การเดินทางไม่ไกล

อาหารทะเลอร่อย คิดเป็นร้อยละ 13.80 และ 10.50 ตามลำดับ ส่วนแรงจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาท่องเที่ยววันหยุดที่สุด คือ การเดินทางมาราชการ สถานที่ท่องเที่ยว เพื่อนใกล้ชิดแนะนำ และมีนักท่องเที่ยวที่ไม่แสดงความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 4.60

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความประทับใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว

ความประทับใจในด้านต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ทะเลและชายหาดสวยงาม	139	34.80
อาหารและบรรยากาศ	115	28.80
ความสงบเป็นส่วนตัว	31	7.80
ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว	28	7.00
ธรรมชาติ	28	7.00
นั่งเล่นชายหาด	8	2.00
การบริการของร้านอาหาร	8	2.00
อสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่	8	2.00
มีสถานที่ที่ดีสำหรับนั่งพักผ่อนและชมวิว	4	1.00
อนุสาวรีย์สุนทรภู่	4	1.00
ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว	1	0.30
ไม่แสดงความคิดเห็น	26	6.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 9 พบว่าสิ่งที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว คือ ทะเลและชายหาด คิดเป็นร้อยละ 34.80 รองลงมา คือ ประทับใจด้านอาหารและบรรยากาศ คิดเป็นร้อยละ 28.80 และ ความสงบเป็นส่วนตัว ความสะอาด ธรรมชาติที่สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 7.80 และ ร้อยละ 7.00 ตามลำดับ มีเพียงส่วนน้อยที่ประทับใจในการบริการของร้านอาหาร อสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่ สถานที่พักผ่อน อนุสาวรีย์สุนทรภู่ ความปลอดภัย และมีนักท่องเที่ยวที่ไม่แสดงความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 6.50

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์

1. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดแม่พิมพ์

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล	2.55	0.87	ดี
2. ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	2.48	0.71	พอใช้
3. ความเพียงพอของป้ายบอกข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว	2.53	0.91	ดี
4. ความเพียงพอของสถานที่จอดรถ	2.62	0.80	ดี
5. ความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยว	2.37	0.81	พอใช้
6. ความเพียงพอด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว	2.09	0.83	พอใช้
7. ความเพียงพอของบริเวณพื้นที่สาธารณะที่จัดไว้สำหรับพักผ่อน	2.58	0.81	ดี
8. ความเหมาะสมของบริการหาบเร่ขายสินค้า	1.99	0.87	พอใช้
รวม	2.39	0.53	พอใช้

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ชายหาดแม่พิมพ์พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์มีความคิดเห็นต่อสถานที่ท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ภาพรวม พอใช้ ($\bar{X} = 2.39$) โดยในด้านความเพียงพอของสถานที่จอดรถมีความเฉลี่ยสูงสุด

($\bar{X} = 2.62$) รองลงมาในเรื่องของความเพียงพอของบริเวณพื้นที่สาธารณะที่จัดไว้สำหรับพักผ่อนมีค่าเฉลี่ย($\bar{X} = 2.58$) ส่วนระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความเหมาะสมของบริการหาบเร่ขายสินค้า ($\bar{X} = 1.99$)

2. ด้านร้านอาหาร

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเพียงพอของร้านอาหาร	3.02	0.75	ดี
2. คุณภาพของอาหาร เช่น ความสด	2.95	0.71	ดี
3. ความสะอาดในร้านอาหาร	2.75	0.72	ดี
4. ความสะอาดของผู้ให้บริการในร้านอาหาร	2.70	0.65	ดี
5. มารยาทในการให้บริการของผู้ให้บริการในร้านอาหาร	2.82	0.71	ดี
6. ความเหมาะสมของราคาอาหาร	2.37	0.83	ดี
รวม	2.77	0.57	ดี

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์พบว่า นักท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ มีความคิดเห็นต่อร้านอาหารในภาพรวมดี ($\bar{X} = 2.77$) ในด้านความเพียงพอของร้านอาหารมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.02$) รองลงมาเรื่องของคุณภาพของอาหาร ($\bar{X} = 2.95$) ด้านมารยาทในการให้บริการของผู้ให้บริการร้านอาหารมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 2.82$) ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อร้านอาหารที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เรื่องความเหมาะสมของราคาอาหาร ($\bar{X} = 2.37$)

3. ด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์

รายการ ด้านการบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเพียงพอของบริการห้องน้ำ อ่างน้ำจืด	2.31	0.93	พอใช้
2. ความเหมาะสมของราคาการเก็บค่าบริการ ห้องน้ำ อ่างน้ำจืด	2.17	0.90	พอใช้
3. ความเหมาะสมของราคาเตียงผ้าใบ	2.10	0.94	พอใช้
4. ความปลอดภัยของบริการกิจกรรมทางน้ำ เช่น เรือ น้ําเทียม, บานาน่าโบ๊ท	2.19	0.96	พอใช้
5. ความเหมาะสมด้านราคาของการบริการกิจกรรมทางน้ำ	2.30	0.99	พอใช้
รวม	2.16	0.75	พอใช้

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์พบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ มีความคิดเห็นต่อการบริการท่องเที่ยวในภาพรวมพอใช้ ($\bar{X} = 2.16$) ในเรื่องความเพียงพอของบริการห้องน้ำ อ่างน้ำจืด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 2.31$) รองลงมาในเรื่องความปลอดภัยของบริเวณกิจกรรมทางน้ำ ($\bar{X} = 2.19$) ความเหมาะสมของราคาเตียงผ้าใบตามลำดับ ส่วนในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความเหมาะสมด้านบริการของกิจกรรมทางน้ำ ($\bar{X} = 2.03$)

4. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการ
ท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น แบ่งเป็น 2 ส่วน
ตารางที่ 13 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

ความคิดเห็น	จำนวนผู้เสนอ แนวคิด
1. ควรพัฒนาด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์และเรื่องความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยว	95
2. เพิ่มเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลดูแลด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	43
3. ห้องน้ำ อ่างน้ำจืด ควรมีมากกว่านี้ (ห้องน้ำสาธารณะ)	40
4. เพิ่มความปลอดภัยในการทำกิจกรรมทางน้ำ เช่น ควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย มีป้ายบอกเขตหรือพื้นที่อันตราย เขตบ่อน้ำลึก	27
5. ควรจัดให้มีสวนหย่อมเพิ่มขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้สำหรับพักผ่อน	19
6. ควรมีการจัดระเบียบที่จอดรถประมงให้เป็นระเบียบ	17
7. ราคาที่พักไม่ควรแพงเกินไป ไม่ฉวยโอกาสในการขึ้นราคาในช่วงวันหยุด	15
8. สภาพแวดล้อมชายหาดควรมีการจัดเก็บให้เป็นระเบียบ	11
9. ความสะดวกของที่พัก	10
10. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น เช่น ห้องน้ำสาธารณะตู้โทรศัพท์สาธารณะ	10
11. ทางเท้าไม่ควรให้มีของมาตั้งกีดขวาง	8
12. ไม่ควรเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในด้านราคาสินค้าและบริการ	8
13. ควรมีการจัดกิจกรรมชายหาดไว้บริเวณนักท่องเที่ยวเช่น กีฬาชายหาด	7
14. ควรมีการฝึกอบรมการขายสินค้าแก่ผู้เฒ่าขายสินค้า	4
15. ถนนมีรถ 3 ล้อ จอดกีดขวางเส้นทางจราจร ทำให้การเดินทางไม่สะดวก	4
16. ร้านอาหารชายหาดควรจัดให้มีระเบียบ	2
17. สิ่งกีดขวางทางเดินเท้าควรจัดให้เป็นระเบียบ เช่น โต๊ะขายสินค้าวางเกะกะไม่เป็นระเบียบ	2

จากการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวต้องการให้สถานที่ท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่คอยบริการให้ข้อมูล สถานที่ท่องเที่ยว เพิ่มเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเช่นมี ตำรวจท่องเที่ยว ที่สำคัญควรจัดให้มีห้องน้ำ ที่อาบน้ำจุดสาธารณะไว้บริการนักท่องเที่ยวเนื่องจาก อัตราค่าบริการมีราคาแพง และไม่ควรเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในด้านราคาสินค้าและบริการ อีกประการหนึ่งควรจัดให้มีการทำความสะอาดดูแลเรื่องความสะอาดของชายหาดแม่พิมพ์ให้มากขึ้น แม้ว่าทางเทศบาลตำบลสุนทรภู่นี้อาจมีการจัดระเบียบ ทำความสะอาดแล้วก็ตาม แต่ไม่เพียงพอกับการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

5. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการพัฒนา ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ
ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการพัฒนา ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ

ความคิดเห็น	จำนวนผู้เสนอ แนวคิด
1. ราคาและความสะอาดในร้านอาหาร	89
2. ควรจัดให้หน่วยงานราชการเข้ามาตรวจสอบด้านความ	61
3. ควรจัดให้ร้านอาหารแฉงลอยให้เป็นระเบียบ	42
4. ร้านอาหารควรดูแลและบริการลูกค้าด้วยความเต็มใจ	35
5. ห้องน้ำของร้านอาหารไม่สะอาด	20
6. ร้านอาหารต่อว่าลูกค้าที่จอดรถไว้หน้าร้านโดยไม่ได้รับประทาน อาหาร	17
7. การแต่งกายไม่เรียบร้อยของพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหาร	16
8. พัฒนาเรื่องรสชาติอาหาร	14
9. ความสดสะอาดของอาหาร	14
10. ควรมีการจัดประกวดการทำอาหารเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	10
11. เน้นเรื่องความปลอดภัยในการเล่นน้ำ	9
12. ร้านอาหารควรจำกัดไม่ให้หาบเร่ขายสินค้าเข้ามาในร้านโดย การรบกวนลูกค้าขณะรับประทานอาหาร	8

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวต้องการให้มีการพัฒนา ราคาอาหาร และความสะดวกในร้านอาหารเป็นอันดับแรก เนื่องจากราคาอาหารมีราคาสูงเกินจริง พนักงานบริการในร้านอาหารควรแต่งกายสุภาพ มารยาทในการให้บริการต้องยินดีและเต็มใจให้บริการในเรื่องของกิจกรรมทางน้ำ นักท่องเที่ยวต้องการให้เพิ่มความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวในการเล่นกิจกรรมทางน้ำ ที่สำคัญในเรื่องห้องน้ำ อ่างน้ำจืดควรเก็บราคาไม่แพงจนเกินจริง ร้านอาหารควรห้ามเด็กชายของหาบเร่มาขายสินค้าในร้านเพราะเป็นการรบกวนลูกค้า ซึ่งในส่วนของร้านอาหารเทศบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้กำหนดให้ร้านอาหารที่ขายอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์ต้องติดราคาอาหารเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถทราบราคาอาหาร ส่วนในด้านความปลอดภัยของกิจกรรมทางน้ำยังไม่มีมาตรการควบคุมหรือ ดูแล

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ครั้งแรกกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวจำแนกตามครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ด้านต่าง ๆ	มาครั้งแรก $n=94$		มากกว่า 1 ครั้ง $n=306$	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านสภาพสถานที่ท่องเที่ยว	2.51	0.61	2.37	0.49
2. ด้านร้านอาหาร	2.80	0.59	2.76	0.55
3. ด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ	2.33	0.80	2.10	0.73
รวมทุกด้าน	2.55	0.58	2.42	0.45

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวก่อนที่นักท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์เป็นครั้งแรกกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์แล้ว จำแนกตามรายด้าน ด้านสภาพสถานที่ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.51$) และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์แล้วมีความคิดเห็นอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.37$) ด้านร้านอาหารนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเป็นครั้งแรกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.80$) และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยมาชายหาดแม่พิมพ์แล้วมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.76$) ด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ นักท่องเที่ยวที่มาเป็นครั้งแรกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.33$) และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาชายหาดแม่พิมพ์แล้วมีความคิดเห็นอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.10$) ส่วนในด้านรวมพบว่านักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านร้านอาหารและด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ โดยจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมากกว่า 1 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาหาดแม่พิมพ์ในช่วงวันที่ 1-31 สิงหาคม 2547 จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวหาดแม่พิมพ์ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร รองลงมามีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาส่วนใหญ่เดินทางมามากกว่า 1 ครั้งโดยทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากหนังสือและเอกสารแนะนำการท่องเที่ยวมากที่สุด การเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาแบบไม่พักค้างคืนและเดินทางมากับครอบครัวและเพื่อน มีส่วนน้อยที่เดินทางมาเป็นหมู่คณะ วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาด้วยรถยนต์ส่วนตัว พบว่าแรงจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ความต้องการพักผ่อนในช่วงวันหยุด รองลงมาคือชายหาดสวย บรรยากาศดีปราศจากมลพิษ เนื่องจากหาดแม่พิมพ์อยู่ห่างจากนิคมอุตสาหกรรมจึงทำให้อากาศบริเวณชายหาดแม่พิมพ์มีความบริสุทธิ์ ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวประทับใจมากที่สุด คือ ทะเลและชายหาด รองลงมาคือ อาหารทะเลที่สดและสะอาด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์

ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อสถานที่ท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.39$) เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าความเพียงพอของสถานที่จอดรถมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=2.62$) รองลงมาคือ ความเพียงพอของบริเวณพื้นที่สาธารณะที่จัดไว้สำหรับพักผ่อน ความสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล ความเพียงพอของป้ายบอกข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวเห็นว่าสถานที่จอดรถบริเวณชายหาดมีความเพียงพอ เนื่องจากมีสถานที่จอดรถของทางราชการจัดไว้บริการแล้วยังมีสถานที่จอดรถเอกชนที่บริการให้นักท่องเที่ยวจอดรถโดยไม่ต้องเสียค่าบริการอีกส่วนหนึ่ง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อร้านอาหารในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.77$) เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าความเพียงพอของร้านอาหารมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.02$) รองลงมาคือคุณภาพของอาหาร เช่นความสดใหม่ของอาหาร มารยาทในการให้บริการของผู้ให้บริการในร้านอาหาร ความสะอาดของร้านอาหาร จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์มีความเพียงพอเนื่องจาก ร้านอาหารที่ตั้งริมหาดมีประมาณ 30 ร้าน และในวันเสาร์-อาทิตย์ วันหยุดต่าง ๆ ทางเทศบาลยังอนุญาตให้มีร้านอาหารและแผงลอยตั้งเพิ่มเติมได้อีก

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์

ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.16$) เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าความเพียงพอของบริการอาบน้ำจืดและสุขามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=2.31$) รองลงมาคือความเหมาะสมด้านราคาของบริการกิจกรรมทางน้ำ จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการอาบน้ำจืดและสุขามีความเพียงพอโดยส่วนใหญ่ บริการอาบน้ำจืดและสุขาเป็นบริการของเอกชนแต่ยังขาดบริการของภาครัฐสำหรับบริการนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นในการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและการพัฒนาร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่นให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น ส่วนใหญ่ต้องการให้พัฒนาด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว และเรื่องการรักษาความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ นักท่องเที่ยวต้องการพัฒนาด้านราคาและความสะอาดในร้านอาหารควรจัดให้มีหน่วยงานราชการเข้ามาตรวจสอบด้านความสะอาดของร้านอาหาร

ตอนที่3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์โดยจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางท่องเที่ยวแล้ว

พบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกมีความคิดเห็นต่อด้านสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ แตกต่างกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว ชายหาดแม่พิมพ์แล้วโดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกมีความคิดเห็นต่อทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์แล้ว

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวสภาพแวดล้อมชายหาดแม่พิมพ์พบว่าในภาพรวมพอใช้เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าความเพียงพอของสถานที่จอดรถมีค่าเฉลี่ยสูงสุดแสดงให้เห็นว่าการจัดสถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวสำหรับจอดรถมีมากพอ โดยที่จอดรถส่วนใหญ่เป็นของเอกชนที่จัดไว้บริการแก่รถของนักท่องเที่ยวโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายซึ่งเอกชนเองก็จะได้รับผลประโยชน์จากการขายสินค้าให้แก่นักท่องเที่ยว ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวคือความเหมาะสมของบริการหาบเร่ขายสินค้าซึ่งสร้างความรำคาญแก่นักท่องเที่ยว โดยปกติแล้วทางเทศบาลตำบลสุนทรภู่ได้จัดระเบียบให้ผู้หาบเร่ขายสินค้าต้องมีใบอนุญาตจากทางเทศบาลจึงจะขายสินค้าได้ ส่วนใหญ่ผู้หาบเร่ขายสินค้าจะเป็นเด็กนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่1-6 ซึ่งเด็กหาบขายสินค้าเหล่านี้จะมีพฤติกรรมที่ซอบบรื้อร้านักท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความไม่พอใจ ข้อนี้จึงอาจทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกิดความรำคาญและเบื่อหน่าย ส่งผลกระทบต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งต่อไป โดยทางเทศบาลตำบลสุนทรภู่ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันแก้ปัญหาในด้านนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิพย์ ว่องปฏิการ (2541) ศึกษาเรื่องความเป็นจริงกับภาพลักษณ์ที่นักท่องเที่ยวสหราชอาณาจักรมีต่อภูเก็ต ในข้อเสนอแนะกล่าวว่า ภูเก็ตโดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐเอกชนและชุมชน ควรให้ความสนใจในด้านการท่องเที่ยวของภูเก็ตให้มากขึ้น โดยเฉพาะหาดป่าตองทั้งนี้รวมถึงสภาพแวดล้อมการพัฒนาสาธารณูปโภค นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาคุณลักษณะบางด้าน ให้ดียิ่งขึ้น

2. ในด้านร้านอาหารในภาพรวมดี แต่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือเรื่องความเหมาะสมของราคาอาหาร ซึ่งทางร้านอาหารได้ติดป้ายบอกราคาอาหารแสดงไว้ในรายการอาหาร และทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตรวจตราสม่ำเสมอ เช่นหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุขได้มีการจัด

อบรมสมาชิกผู้ประกอบการร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์เป็นประจำ ในการประชุมได้กล่าวถึงการร้องเรียนเรื่องการขายอาหารที่แพงเกินจริง ในข้อนี้จึงถือว่าเป็นผลกระทบต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์เป็นครั้งต่อไป ผู้เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการร้านอาหารจึงต้องดูแลเรื่องราคาของอาหารที่ติดอยู่ในรายการที่แสดงให้มีความชัดเจนเพื่อมิให้เกิดปัญหาต่อนักท่องเที่ยวได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ้างถึงใน ศรัญญา วรากุลวิทย์, 2546, หน้า 164) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวกับองค์ประกอบร้านอาหารในด้านการบริการพบว่า สิ่งที่ร้านอาหารและภัตตาคารควรให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุดได้แก่ ความซื่อสัตย์ในการคิดราคาอาหาร ราคาที่เหมาะสมกับอาหาร บริการที่รวดเร็วและเรียบร้อยมีมารยาทอ่อนน้อม สุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส

3. ในด้านของการบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ ในภาพรวมแยกวิเคราะห์ตามรายข้อพบว่า ความเพียงพอของห้องน้ำ อาบน้ำจืดมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเพราะว่าบริการอาบน้ำจืดมีภาคเอกชนให้บริการแก่นักท่องเที่ยวโดยเสียค่าบริการ แต่บริการสาธารณะที่ภาครัฐจัดไว้บริการยังไม่มี ส่วนความเหมาะสมของราคาเตียงผ้าใบโดยส่วนใหญ่การกำหนดราคาเตียงผ้าใบขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการโดยไม่มีหลักเกณฑ์ใด ๆ เป็นตัวกำหนดซึ่งเป็นปัญหาแก่นักท่องเที่ยวเมื่อผู้ประกอบการช่วยโอกาสขึ้นราคาเตียงผ้าใบ ความปลอดภัยของบริการกิจกรรมทางน้ำเป็นอีกข้อหนึ่งที่นักท่องเที่ยวเห็นว่ายังไม่มีความปลอดภัยเพียงพอเห็นได้จากยังไม่ีเขตบอกความลึกของน้ำทะเล ซึ่งผู้ประกอบการเรือบานาน่าโบ๊ทนำนักท่องเที่ยวออกไปไกลและยังไม่มีหน่วยงานดูแลความปลอดภัยด้านนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณา วงษ์วานิช (2539, หน้า19-28) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมของการท่องเที่ยวว่าจำเป็นต้องดูแลด้านความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกประกอบด้วยการแนะนำเจ้าของท้องถิ่นให้ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว การกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัย การประสานงานกับหน่วยงานปกครองและการจัดที่พักแรม บริการอาหารและเครื่องดื่ม ด้านโครงสร้างพื้นฐานประกอบด้วยไฟฟ้า ประปา การสื่อสารและการกำจัดขยะสิ่งปฏิกูล

4. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวครั้งแรกกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์แล้วมีความคิดเห็นต่อด้านสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่า คะแนนค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์เป็นครั้งแรกทั้ง 3 ด้าน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวแล้วมีความประทับใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ น้อยลง เนื่องจากสภาพแวดล้อมชายหาด

แม่พิมพ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทำให้สถานที่ท่องเที่ยวไม่สามารถรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการ การให้บริการข้อมูลไม่ทั่วถึง สิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เพียงพอ ส่วนในด้านร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ ก็เช่นกันเนื่องจากร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์มีแนวโน้มที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นประกอบกับยังไม่มีหน่วยงานควบคุมดูแลเรื่องความสะดวก และสุขอนามัยของร้านอาหาร เรื่องราคาและการบริการอย่างจริงจัง ทำให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ ด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ ยังไม่มีหน่วยงานดูแลด้านความปลอดภัยจากกิจกรรมทางน้ำ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยวซึ่งนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์แล้วเห็นว่าชายหาดแม่พิมพ์มีความเปลี่ยนแปลงจากครั้งก่อนที่นักท่องเที่ยวเคยเดินทางมาไม่ว่าจะเป็นด้านสภาพแวดล้อมของชายหาดแม่พิมพ์ ด้านร้านอาหาร และด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 ด้านสถานที่ท่องเที่ยวพบว่านักท่องเที่ยวต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและเพิ่มความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว จึงควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความสะดวกในการให้ข้อมูลประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวประจำจุดต่าง ๆ เช่นมีตำรวจท่องเที่ยวคอยให้บริการด้านข้อมูลและดูแลเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- 1.2 ด้านร้านอาหาร พบว่านักท่องเที่ยวต้องให้ผู้ประกอบการมีความซื่อสัตย์ในการคิดราคาสินค้าและอาหารให้มีมาตรฐาน และจัดให้มีหน่วยงานของทางราชการในการตรวจสอบราคาสินค้าและอาหารเพื่อป้องกันการฉวยโอกาสขึ้นราคาสินค้าและอาหาร

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- 2.1 เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่ายังไม่มีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว จึงควรจัดให้การศึกษาแก่นักเรียนหรือประชาชนในพื้นที่เพื่อเป็นภาคีในการให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว
- 2.2 ในด้านบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการเล่นกิจกรรมทางน้ำยังขาดหน่วยงานดูแลเรื่องความปลอดภัยในยามเกิดอุบัติเหตุจึงควรจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่นเพื่อเป็นอาสาสมัครในการดูแลและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางน้ำแก่นักท่องเที่ยว

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากยังขาดหน่วยงานภาครัฐในการดูแลชายหาดแม่พิมพ์ทั้งด้านสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ จึงควรทำการศึกษาถึงบทบาทขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาชายหาดแม่พิมพ์

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กองสถิติและวิจัย. (2545). สถิตินักท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์.
กรุงเทพฯ: หจก.ธนะการพิมพ์.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยว
ภาคกลางฝั่งตะวันออก. กรุงเทพฯ: หจก.สหชัยบลิ๊ตการพิมพ์.
- จงจิตต์ ปิ่นทอง. (2546). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน
จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงนุช วรรณดี. (2546). การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
ชายฝั่งทะเลบางแสน. ปัญหาพิเศษทางรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ
บริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาดและบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:
สุวีรยาสาส์น.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2546). แนวทางการพัฒนาชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.
จุลสารการท่องเที่ยว, 22 (3), หน้า 8-13.
- ปรีชา แดงโรจน์. (2544). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: บริษัทไฟว์ แอนไฟว์
พริ้นติ้ง จำกัด.
- เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต. (2546). ทศนคติและพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี
ต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภูษพงศ์ ภูแสง. (2545). ระยอง. กรุงเทพฯ: เอส พี เอฟ พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- รุ่งทิพ ว่องปฏิการ. (2541). ความเป็นจริงกับภาพลักษณ์ที่นักท่องเที่ยวสหราชอาณาจักรที่มีต่อ
ภูเก็ต. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณมา วงษ์วานิช. (2539). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศรัญญา วรากุลวิทย์. (2546). ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เฟื่องฟ้า
พริ้นติ้ง.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย. (2544). แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของ
ประเทศ. ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2546) ว่าด้วยเรื่อง
การท่องเที่ยว.

สถิตินักท่องเที่ยว. (2547). (ออนไลน์). เข้าถึงจาก. <http://www.tat.or.th>.

สมชาย สนั่นเมือง. (2541). ชุมชนท้องถิ่นกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว. *จุลสาร
การท่องเที่ยว*. 17 (2), หน้า 25-33.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เสริมพันธ์ สาริมาน. (2543). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่องานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ผู้ให้
บริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพริ้ว จังหวัดจันทบุรี*. ปัญหาพิเศษทางรัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

อุทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน. (2537). *การสูมตัวอย่างทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พันซ์พับลิชชิง.

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว
อื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว
อื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ โดย ✓ ใน ที่ท่านต้องการเพียง 1 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ที่อยู่ปัจจุบัน

1. ระยอง

2. จังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออก

3. กรุงเทพฯ ฯ

4. จังหวัดอื่น ๆ

2. ท่านมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์เป็นครั้งที่เท่าไร

.....
.....

3. ท่านทราบข้อมูลชายหาดแม่พิมพ์จากแหล่งข้อมูลใดมากที่สุด

1. จากวิทยุหรือโทรทัศน์

2. หนังสือแนะนำการท่องเที่ยว

3. เว็บไซต์การท่องเที่ยว

4. จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ประเทศไทย

4. ท่านมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ในลักษณะใด

1. ไม่ได้พักค้างคืน

2. พักค้างคืนที่ชายหาดแม่พิมพ์

5. ท่านมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์กับใครบ้าง

.....
.....

6. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยวิธีใด

1. รถยนต์ส่วนตัว

2. รถประจำทาง

7. อะไรเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ท่านตัดสินใจมาท่องเที่ยวที่ชายหาดแม่พิมพ์

.....
.....

8. ท่านประทับใจสิ่งใดมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์ .

.....
.....

ตอนที่ 2 การสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว ชายหาดแม่พิมพ์

ส่วนที่ 2.1 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์

ส่วนที่2.1 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ต่อ สถานที่ท่องเที่ยวชายหาดแม่พิมพ์	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ยังต้องปรับปรุง (1)
9. ความสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล				
10. ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่นการเล่นกิจกรรมทางน้ำ				
11. ความเพียงพอของป้ายบอกข้อมูลสถานที่ ท่องเที่ยว				
12. ความเพียงพอของสถานที่จอดรถ				
13. ความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น มีบริการรถรับส่ง				
14. ความเพียงพอด้านเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูล แนะนำด้านการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์				
15. ความเพียงพอของบริเวณสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับพักผ่อน				
16. ความเหมาะสมของบริการหาบเร่ ขายสินค้า				

ส่วนที่ 2.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อบริการร้านอาหาร

ส่วนที่2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการ บริการร้านอาหาร	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ยังต้อง ปรับปรุง (1)
17. ความเพียงพอของร้านอาหาร				
18. คุณภาพของอาหาร เช่นความสด สะอาด				
19. ความสะอาดในร้านอาหาร				
20. ความสะอาดของผู้ให้บริการร้านอาหาร				
21. มารยาทในการให้บริการของผู้ประกอบการ ร้านอาหาร				
22. ความเหมาะสมของราคาอาหาร				

ส่วนที่ 2.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ

ส่วนที่ 2.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ต่อ การบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ยังต้องปรับปรุง (1)
23. ความเพียงพอของบริการห้องน้ำ อาบน้ำจืด				
24. ความเหมาะสมของการบริการห้องน้ำ อาบน้ำจืด				
25. ความเหมาะสมด้านราคา ของบริการเตียงผ้าใบ				
26. ความปลอดภัยของบริการ กิจกรรมทางน้ำ เช่น เรือน้ำเที่ยว และเรือบานาน่าโบ๊ท				
27. ความเหมาะสมด้านราคา ของบริการกิจกรรมทางน้ำ เช่น เรือน้ำเที่ยว เสาห่วงยาง บานาน่า โบ๊ท				

ตอนที่ 3 แนวคิดในการปรับปรุง พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารและบริการ
ท่องเที่ยวอื่น ๆ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน

โปรดแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของท่านที่เข้ามา
ท่องเที่ยวที่ชายหาดแม่พิมพ์เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวในอนาคต

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นในการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น

.....
.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการพัฒนา ร้านอาหารและบริการ
ท่องเที่ยวอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

.....
.....

ประวัติย่อของผู้เขียนปัญหาพิเศษ

ชื่อ-สกุล นางสาวศิริินภา จำรูญ
วัน เดือน ปี เกิด 1 ธันวาคม 2523
สถานที่เกิด อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 8/1 ถนน สุนทรภู่ 2 ตำบลเมืองแก่ง อำเภอแก่ง
จังหวัดระยอง

ตำแหน่งและประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2546-ปัจจุบัน ประกอบกิจการส่วนตัว

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2545 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาการจัดการทั่วไป)
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

พ.ศ. 2548 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารทั่วไป)
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา